

- 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal den nationale dommer da lægge til grund i forbindelse med denne kontrol, navnlig såfremt værnetinget i henhold til kontraktvilkåret ikke er tjenesteyderens hjemsted, men et andet værneting i nærheden af dette hjemsted?
- 3) Er artikel 23, stk. 1, i protokollen vedrørende statuten for Domstolen, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, til hinder for, at den nationale dommer underretter justitsministeriet i sin egen medlemsstat om en anmodning om præjudiciel afgørelse samtidig med, at denne forelægges?

(¹) EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Ítéltábla den 7. april 2008 — Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH mod Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sag C-138/08)

(2008/C 183/16)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH

Sagsøgt: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Intervenient: Budapest Főváros Önkormányzata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder ordningen i artikel 44, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, der erstattede artikel 22 i Rådets direktiv 93/37/EØF (¹), anvendelse, såfremt udbudsproceduren blev indledt på et tidspunkt, hvor direktiv 2004/18/EF (²) var trådt i kraft, men medlemsstaternes frist for gennemførelse af nævnte direktiv endnu ikke

var udløbet, og direktivet således ikke var gennemført i national ret?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, forelægger denne ret endvidere følgende spørgsmål: Skal begrænsningen af antallet af egnede ansøgere, såfremt der foretages udbud efter forhandling med offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, fortolkes således, at der i anden fase — tildeling af kontrakten — altid skal være et mindsteantal ansøgere (tre), når der tages hensyn til, at det i artikel 44, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF bestemmes, at »[...] antallet af ansøgere, der opfordres til at afgive tilbud, [under alle omstændigheder skal] være tilstrækkelig stort til at sikre reel konkurrence«?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, forelægger denne ret følgende spørgsmål: Skal kravet i artikel 22, stk. 3, i Rådets direktiv 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (herefter »direktivet«) om, at »der er et tilstrækkeligt antal egnede ansøgere«, fortolkes således, at proceduren, såfremt der ikke foreligger et mindsteantal egnede ansøgere (tre), ikke kan fortsætte med opfordring til at afgive tilbud?
- 4) Såfremt EF-Domstolen besvarer det tredje spørgsmål benægtende forelægger denne ret endvidere følgende spørgsmål: Finder direktivets artikel 22, stk. 2, andet afsnit, der befinder sig blandt reglerne om begrænset udbud, og hvorefter »antallet af ansøgere, der opfordres til at afgive bud, [under alle omstændigheder skal] være tilstrækkelig stort til at sikre reel konkurrence«, anvendelse på udbud efter forhandling i to faser, som er reguleret i stk. 3?

(¹) EFT L 199, s. 54.

(²) EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Karlsruhe (Tyskland) den 7. april 2008 — Straffesag mod Rafet Kqiku

(Sag C-139/08)

(2008/C 183/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Karlsruhe